

XVI. évfolyam 1. szám • Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja • 2014. ősz I.

Becsületpróba – helytállás 1956-ban • Egyházzene, református iskolák találkozója, buszfestés – rövid hírek az iskola életéből • Mesés Erdély – feledhetetlen osztálykirándulások • Alvincz Erzsébet és Kulin Veronika – új tanárok az iskolában • Éjszaka a színházban – bepillantás a kulisszák mögé • Gütersloh-Szentendre – visszavágó • Versben mondjuk el – irodalmi rovat • Kakukktojás, film kvíz – rejtvények

A közvélekedéssel ellentétben az 1956-os forradalom és szabadságharc tényleges eseményei nem Budapesten, hanem Debrecenben kezdődtek október 23-án délelőtt 11 órakor, amikor a Kossuth Lajos Tudományegyetem előtti térről a diákok a város szívébe vonultak. Köztük volt Für Lajos történész is, a forradalom legendás krónikása, aki akkoriban Szabó István professzor mellett tanársegédként dolgozott az egyetemen. Ő jegyezte fel, hogy az utolérhetetlen színművész, az 1952 és 1957 között Debrecenbe szerződött Mensáros László szavalta volna el a Nemzeti dalt a forradalom kirobbanásának napján. A színházi és a városi forradalmi bizottmány tagjaként aktív politikai szerepet vállalt a forradalom idején – többek között neki is köszönhető, hogy a Csokonai Színházban nem történt atrocitás.

A Mensárosban rejlő humanum és tiszta szellem megmutatkozott akkor is, amikor november 2-án bátran vállalta, hogy a Haj-

dú-Bihar Megyei Forradalmi Bizottmány nevében elbúcsúztatja az október 23-i sortűz áldozatait, s ezzel nyilvánosan is elítéli azokat, akik fegyvert fog-

tak a nép akaratát közvetítő békés tüntetőkre. A felelősségre vonást később ő sem kerülhette el: előbb gyűjtőfogházba vitték, majd Debrecenben első fokon két év és két hónap szabadságvesztésre ítélték.

Többek közt a Mensároshoz hasonló színésziassok szellemének megidézésével, rendhagyó módon emlékezünk meg az idén az 1956-os forradalomról. Rádiós hangfelvételek, híradó részletek, szavatelok és korabeli zenék hívatottak megidézni a kort azzal a kimondott céllal, hogy rávilágítsunk a részletekre, s hogy kidomborítsunk olyan tényeket, melyekre nem mindig vetül elegendő fény. Mert tudatosítanunk kell megint, hogy az 56-os égzengés idején a

becsület próbáját – Mensároshoz hasonlóan – igen sokan kiállták.

EGYHÁZZENE A KOSSUTH TÉREN

Népdalok és zsoltárok hangzottak el a budapesti Néprajzi Múzeumban szeptember 28-án, ahol a Refi is képviseltette magát. Az apropót egy kiállítás megnyitója adta, mely Balla Péter hegedűművészek és néprajzkutatóknak állít emléket. A Szakrális Művészetek hetében nyílt tárlat – A népdaloktól a genfi zsoltárokig címmel –, hangfelvételek és dokumentumok segítségével tekinti át Balla Péter munkásságát.

A megnyitót a múzeum impozáns aulájában rendezték meg, ahol a népdalokat a Balla Péter népdalkör előadásában hallhattuk. A zsoltárokat iskolánk

diákjai énekelték Zsuzsanna tanárnő vezetésével. A hatodik és hetedik évfolyamosokból álló kórus hangja betöltötte az egész teret. Miközben énekeltek, figyeltem a nézőket: egy-két jelenlévő ismerte a zsoltárokat és láttam, hogy a fellépőkkel együtt halkan énekelnek ők is, mások áhítatos figyelemmel hallgatták az előadást. Iskolánk kórusa sikert aratott, a megnyitó végén szépen csengő hangjukat többen is megdicsérték.

Balla Péter legfőbb érdeme, hogy szélesebb körben is ismertté tette Bukovina és Moldva zenei hagyományait. A Néprajzi Múzeum Hangtárát 144 hengeren mintegy 450 dallammal gyarapította. 1937-től az ifjúság zenei nevelésében, a népdalok terjesztésében is jelentős szerepet vállalt, a Soli Deo Gloria Szövetség megbízásából. 1938-ban a Református Egyetemes Konvent országos énekügyi titkára lett. A zsidóüldözések idején feleségével együtt több mint félszáz embert mentettek meg, amiért 1995-ben posztumusz Jad Vashem (Világ Népeinek Igaza) díjat kaptak.

Bazsó Borka 13.ny

RÖVID HÍREK

- Október hatodikán az 1849-ben Aradon kivégzett szabadságharcosokról, valamint az ugyanekkor Pesten meggyilkolt Batthyány Lajosról, Magyarországnak első alkotmányos miniszterelnökéről emlékezünk meg. Valamennyi osztály méceszt gyújtott a mártírok emlékére.

- Árvácska, Lapról Hangra, Skanzen – a Dunakanyarban számos lehetőség várja a közösségi szolgálatot teljesítőket. A Szentendrei Református Gimnázium szerződött fogadószervezetei mutatkoztak be szeptember 18-án a kápolnában – a 9-10. évfolyamosok számára elindult a közösségi szolgálat (helyben RefX).

- Református testvériskolák találkoztak Erdélyben, a nagyarnai ökotáborban. Az anyanyelvi tematikus szaktáborban az SZRG-n kívül a szatmárnémeti, a zilahi Wesselényi, illetve a nagyváradi Lórántffy Zsuzsanna református gimnáziumok mutatták be intézményeiket és diákszervezeteik működését szeptember végén.

- A Gütersloh-i Városi Gimnáziumból húsz német diák és két kísérőtanár érkezett szeptemberben. A 9. és a 10. évfolyamok tanulói fogadták őket. Szintén európai uniós segítséggel folytatódhatott a holland Middelharnis és iskolánk diákcsere programja. Ebben a tanévben tizenegy diákot és két kísérőtanárt láttunk vendégül.

- Volánbuszok hátsó motorház tetején immár hetek óta látható az a szentendrei látkép, amely Györgyi tanárnő tervei alapján és az SZRG nyolc diákjának közreműködésével készült. A buszfestők öröme a kép már az Áprily-teremben is látható.

- Több mint négyszáz diák részvételével október 17-én zajlott le az iskolában a Bolyai Matematika Csapatverseny körzeti első fordulója. Az országos döntő időpontja: 2014. november 22.

- Az SZRG szalagtűző ünnepsége és bálja november 8-án lesz.

- Törött pohár címmel Áprily Lajosra emlékezünk november 13-án 16 órától versekkel, énekkel, zenével.

HEGYEN-VÖLGYÖN, ERDÉLYI DOMBOKON

Minden évben a tizenegyedikeseket érinti az a kiváltság, hogy Erdélyben tölthetik az osztálykirándulásukat. Mondanom se kell, a mi osztályunk is várta, tervezgette az utat. Aztán szeptember elsején elindultunk végre. Először Nagyváradot néztük meg szikrázó napsütésben, majd a Király-hágónál ténylegesen is beléptünk Erdélybe. Kolozsváron is volt szerencsénk megállni, ahol Mátyás király lovas szobrával elevenedett meg számunkra a közelmúlt története is. Torockón este páratlan panoráma fogadott minket, és finom vacsora; másnap a néprajzi múzeum kincseit vettük számba és helyiek történeteit hallgattuk. A harmadik nap legnagyobb élménye tordai sóbánya volt, a hatalmas visszhangos termével. Marosvásárhelyen a központ leglátogatottabb turista célpontjait kerestük fel, majd Szováta felé vettük az irányt, ahol a Medve-tó található, és mivel jó idő volt, remekül éreztük magunkat. De már vártuk a következő megállót, Korondot, ahol gyönyörű kerámiákra bukkantunk, és láthattuk munka közben a készítőket is. Szejkefürdőn álltunk még meg, ahol „a legnagyobb székel”, Orbán Balázs sírja található. Tibódon két éjszakára szálltunk meg; különösen

az első esténk telt nagyon jól – játékkal és nevetéssel. A Zeteváralji víztározónál olyan látvány tárult elénk, ami csak Disney-mesékben látható, viszont a Gyilkos-tó és a Békás-szoros egy kicsit félelmetes volt – főleg mikor egy árus ránk rontott. Szinte észre sem vettük, máris elérkezett az utolsó esténk, ami feledhetetlen marad. Hisz hányan mondhatják el magukról, hogy lovas kordé fuvarozta őket egyik faluból, a másikba?

Fantasztikus kirándulást tudhatunk most magunk mögött, ahol a mellett, hogy rengeteget nevettünk, örökre szóló emlékeket szereztünk.

Sípos Dorottya 12.ny

A MICCS ZAMATA ÉS A TŐZEGGLÁP HŐSE

Mikor egy tanár az első órán barátságosan rákérdez, hogy na, milyen volt Erdély, egymásra sandítunk, majd visszafojtott röhögés következik. Egyértelműen, ez az osztálykirándulás volt a legjobb. Hogy miért? Csak elevenítsünk fel pár gyöngyszemet: Kiss Székely tanár urat, ahogy teljes, hosszú öltözékben felmászott velünk a Székelyköre elsőként úgy, hogy még a védett növényekről is sikerült közben képeket készítenie. (Az 50 000 Ft értékűből természetesen sikerült letépnem, és a hajamba rakni egyet, majd bujkálni tanár úr elől...) Az esti szabad programokat a városban, amik igen jól sikerültek, vagy a késő esti buszkalandokat a kanyargós serpentinén a zamatos miccs evés után. A buszsofőrünk gyönyörű helyekre vitt el minket, rengeteg neves sírnál és emléktáblánál jártunk, és mindenhol verseket olvastunk fel. Romantikus hajókázás a Gyilkos-tavon, öngyilkos kísérletek a Búdös-barlangban, mind, mind nagy élmény. De a legviccesebb kalandjaink közül egyet egy Kadocsa nevezetű fiatal úriembernek köszönhetünk, akitől még autogramot is kértünk, olyan mély benyomást tett. Ő vezetett körbe minket a tőzeglápon, de olyan szöveggel, hogy szétnevettük

magunk rajta. Majdnem meg is öltek minket a medvék, tévesztettük össze az áfonyát a mámorkával, és csipegettünk az anyósgyilkos növényből is.

Korondon kénytelenek voltunk megkóstolni a híres neves áfonyapálinkát, este pedig pizzáztunk, ahol megünnepeltük Alpár tanár úr neve napját. Az utolsó napra már teljesen kifáradtunk, hiszen rengeteg élményt éltünk át, új tudással kiegészítve.

Az erdélyi osztálykirándulás a legjobb. Ezt hallottuk mindenkitől, és most mi is megerősítjük, és továbbadjuk: tényleg az. A legjobb indítása az utolsó érettségi-mentes évnek.

Szabó Eszter 11.a

ERŐSÍTÉS NÉMETBŐL, LATINBŐL ÉS TÖRTÉNELEMBŐL

A szeptember nekünk a visszatérést, Alvincz Erzsébet és Kulin Veronika tanárnők számára egy új kezdetet jelentett. Mindketten láthatóan nagy lendülettel vetették bele magukat a munkába.

- *Miért választotta a tanárnő a német nyelvet annak idején?*

Alvincz Erzsébet: - Én eredetileg gyógyszerári asszisztens voltam, és amikor a hitoktatást tartó plébános beteg lett, mi ketten a barátnőmmel „ugrotunk” be helyette, „ideiglenesen” – nos, ez az állapot a mai napig tart. Időközben rájöttem, milyen jó diákokkal foglalkozni, tanítani őket. Dunabogdányban nőttem fel, ahol sok a sváb. Természetesen a sváb tudásom nem volt elég a német oktatáshoz, azt külön meg kellett tanulnom. Böven van tehát munkám benne, bár igaz, volt egyfajta alapom hozzá.

- *Honnan érkezett a tanárnő hozzánk, és miért választotta iskolánkat?*

A. E.: - Visegrádról jöttem, ahol az Áprily Lajos általános iskolában tanítottam kilenc évig. Megkaptam azt a lehetőséget, hogy ebben a gimnáziumban taníthassak, és én boldogan éltem vele.

Ami megfogott, az az iskola szellemisége volt, valamint az a kihívás, hogy általános iskola után gimnáziumban taníthatok. Úgy érzem, hogy itt a diákok tényleg el akarnak érni valamit, itt van sikerélménye az embernek, ami nagyon felemelő.

- *Hogyan fogadták a tanárnőt a tanárban?*

A. E.: - El sem tudom mondani, mennyi szeretettel és kedvességgel fordultak felém már az első perctől, ami nagyon jólesik. Már is „otthon” érzem itt magam.

- *Jelent-e újdonságot a napindító áhítat a tanárnőnek?*

A. E.: - Azt tudni kell rólam, hogy már huszonöt éve tartok hittant, amit jelenleg szüneteltetek időhiány miatt, de ebben én már gyakorlott vagyok, úgyhogy nem újdonság számomra a „műfaj”.

Dobó Sára Borbála, 9.a

- *Melyik iskolából érkezett a tanárnő?*

Kulin Veronika: - A Berzsenyi Dániel Gimnáziumból, Budapestről.

- *Hogy érzi magát itt a tanárnő?*

K. V.: - Először is nagyon fáradt vagyok, és ennek az az oka, hogy nagyon sok osztályom van, és rengeteg a gyerek. Eleinte eltelt két hét úgy, hogy örültem, ha tudtam, melyik terembe kell mennem, Ez új élmény, mert eddig nem volt ennyi tanítványom egyszerre. Egyébként rendezettnek érzékelem az életet, lehet tudni, mikor, hol kell lenni.

- *Milyennek látja új iskolája tanárait és diákjait?*

K. V.: - Egy kicsit nyugodtabb itt a légkör, mint az előző munkahelyemen, és ez nem abban nyilvánul meg, hogy itt ne lennének hangos gyerekek. Mintha egy picit kiegyensúlyozottabb lenne a viszony magához az iskolához. Van egy jó értelemben vett tisztelet a másik ember iránt, úgy általában.

- *Melyik a tanárnő kedvenc történelmi időszaka?*

K. V.: - Abból adódik, hogy az ókor a kedvencem, hogy latin és ógörög szakos is voltam az egyetememen. Mivel sokat foglalkoztam velük, jobban ismerem őket. De bármelyik kort meg tudom szeretni, ha olyan emberektől hallok róluk, akik lelkesednek értük. Ha ők át tudják adni, akkor én átveszem a lelkesedésüket.

- *A tanárnő latint is tanít a suliban. Ez milyen élmény?*

K. V.: - Négy éves gyakorlatom van a latin tanításban, bár az előző intézményben nagyobb óraszámokban oktattam a nyelvet. Sajnálom, hogy itt csak két évig, heti kétszer van óra, mert épp azon a ponton fejezzük be, ahonnan kezdve igazán érdekes lehetne... Most még át kell állítanom az agyam, de lassanként átszokom!

Szénási Dóra 9.a

MÉG CSAK A HARMADIK, DE ÍGY IS VONZÓ

Színészrelikviákat árvereztek, a büfét alkalmi színészmixerek népesítették be, sőt még unplugged koncertet is adtak a Pinceszínházban a Színházak Éjszakáján, ahová a refisek egy csoportja is eljutott, előzetes regisztráció után.

SZÍNHÁZAK ÉJSZAKÁJA - A DRÁMATANÁR SZEMSZÖGÉBŐL

Színházrajongó vagyok. Ezt tudják rólam a kollégáim is, ezért ha marad felesleges jegy, gyakran jönnek hozzám. Zólya Andrea tanárnő is nekem szólt, hogy kísérőként csatlakozzak az idei Színházak Éjszakája rendezvényre induló diákokhoz. A szombat délutánunkat és esténket így huszonheten a Pinceszínházban és környékén töltöttük.

Négy évvel ezelőtt végeztem el a tánc és dráma szakot az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán, Budapesten. Bár elsősorban a tánc miatt jártam oda, közben megismertem a drámapedagógiát és nagyon megszerettem. A színházi ismeretek egy részét egy sajátos, egyéni megjelenésű színész-rendező férfi tanította: Frenkó Zsolt. Nagyon örültem, amikor a Pinceszínház előcsarnokába belépve megpillantottam őt. Régi ismerősként üdvözlöttük egymást, aztán már kezdődött is a program. Mi csak délután vettünk részt a rendezvényeken, de ők például tizen-négy órától hajnali háromig voltak nyitva.

Először Csehov Három nővér paródiájának próbáját láthattuk, ahol a rendező utasításai szerint alakult a darab előadása. Ebben az egyik nővér szerepében Zsolt is szerepelt, aki egyébiránt a színház igazgatója. Tetszett, hogy a keskeny téglalap alakú terem közepén volt egy kis kerek színpad, így a két oldalon ülő közönség mást-mást látott. A színészek is elmondták az ötleteiket a darab próbája során, így

közösen alakult a darab, amit a végén egyben be is mutattak. A nagyjából öt perces darabot másfél óráig alakították!

A színészrelikviák árverését ugyan kihagytuk, Vasziliy Szigarjev Guppi című előadását azonban nem. A nyilvános főpróba már szinte olyan volt, mint az igazi előadás, a színészek kívülről tudták a szerepüket, tényleg eljátszották. Nagy ritkán a rendező (Dicső Dániel) azért megállította a próbát, vagy a számítógépes technikán igazítottak. Ilyenkor a színészek kiléptek a szerepükből, értelmezték az utasításokat, kipróbálták, amit kért a rendező, aztán játszottak tovább. Nagyon hiteles volt Tamara, Pása, és Ljonya figurája, kitűnően alakította őket Eke Angéla, Karalyos Gábor és Száraz Dénes.

Mózes Mónika

EGY ÉJSZAKA A SZÍNHÁZBAN – A DIÁK SZEMSZÖGÉBŐL

Az osztályomnak azon a hétvégén éppen egy rendezvényen kérték a segítségét. Így kicsit hosszú lett a napom szeptember 20-án, a Színházak Éjszakáján. Míg a többiek a sulinál gyülekeztek, mi az osztálytársammal együtt a helyszínre mentünk villamossal és gyalog. A Pinceszínház ahová igyekeztünk, a Kálvin templom mögötti utcában van.

Az első előadást – mely valójában interaktív próba volt –, a Három nővér orosz paródiáját, egy kicsi, levegőtlen teremben néztük meg, ahol a kör alakú színpad körül a nézők egymással szemben ültek le. A férfiak nőt játszottak és fordítva. Az „előadás” egész jó volt, ha azt leszámítjuk, hogy hányszor kellett a színészeknek újra és újra játszaniuk, mondanivalójukat úgy tenniük azt, amit instrukcióként kaptak a darab rendezőjétől.

Jó másfél óra szünet következett ezután, úgyhogy volt elég időnk a császkálásra is. Beültünk az egyik kávézóba egy limonádéra és egy kis Free WiFi-re. Az ott létünk nem tartott sokáig, mert záróra volt, így a színház melletti épület kerítéstáboroztunk le egészen a kezdésig. Később kiderült, hogy lemaradtunk a darab elejéről. Egy orosz tragikomédiát láttunk, a Guppi összp próbáját, ami érdekes volt annak ellenére is, hogy lekéstük az elejét és, hogy a földön ülve néztük. Mire vége lett, indultunk is a buszhoz, pedig színházi program lett volna még bőven...

Herczeg Aliz 9.a

NINCS LEHETETLEN A NYELVTANULÁS TERÉN SEM

A tavaszi Gütersloh-i tartózkodásunk folytatásaként szeptember 13-án egy csapat izgatott magyar diák gyülekezett a Refi aulájában. Nagy öröm volt mindannyiunknak az érkezésük, bár sok időt aznap nem töltöttünk együtt.

Vasárnap a Művészetek vagy a Csodák Palotája volt a családi programok színhelye, hétfőn pedig hozzáfogtunk az Európai Unió által támogatott projektmunkához. Az Erasmus plus csereprogram témája az „Európai Unió a mindennapokban” volt, ennek megfelelően EU-s logókat kerestünk, párosítottuk őket a jelentésükhöz, és a társasjátékok témája is e körül forgott. Kedden tovább mélyítettük tudásunkat az Európai Parlament budapesti tájékoztatási irodájában, illetve anyagot gyűjtöttünk a projektünkhöz. Ezt követően Budapest európaiságát és kulturális értékeit fedeztük fel a német diákokkal, este a kivilágított Parlamenttel nyugtáztuk le a vendégeket. Szerdán a német diákoknak alkalmuk nyílt összehasonlítani a magyar tanórákat a német oktatással, majd a Skanzenben ismerkedtünk a kenyérsütés, a gyertyamártás vagy a szövés rejtelseivel. Délután megszületett az iskolában a „Szentendre-dal”, több német nyelvű társasjáték, és a dokumentációs csoport munkájának eredményeképp a képekkel teli prezentációk. A Zsolnay-negyed csütörtökön fedeztük fel Pécsét, de eljutottunk a Dzsámiba, illetve a székesegyházba is. A program másnap Szentendrén folytatódott, a felújított Ferenczy Múzeumban, este pedig – sok lelkes érdeklődő előtt – összegeztünk mindent, amire jutottunk az uniós program ideje alatt. A

Német-est fénypontja számomra a közösen elénekelt „Szentendre-dal” volt. Másnap azonban eljött a búcsú ideje: mindannyian hosszasan integettünk a távozó vendégeknek.

Ez alatt a rövidke hét alatt is jobban megis-

mertük egymás kultúráját, és szerintem mindenkinek adott egyfajta magabiztosságot az, hogy egy más anyanyelvű emberrel is el tudtunk beszélgetni. Akármilyen helytelenül mondtam egy mondatot, a németek igyekeztek azt megérteni. Tanárainknak – német részről Meike Winternek és Julia Plücks-nek, magyar részről pedig Pallos Éva és Domokos Ildikó tanárnőknek – sokat köszönhetünk, többek közt azt, hogy most fogtuk fel igazán, mit jelent az Európán belüli szabad mozgás. A csereprogram révén betekínthettünk egy más kultúrába, barátságokat szilárdíthattunk meg és nyelvileg is fejlődöttünk. Úgyhogy nincs félnivalótok, ha nem megy tökéletesen a német, vagy kétségeitek vannak magatokkal kapcsolatban, csak vegyetek egy nagy levegőt és merjetelek belevágni!

Dobó Sára Borbála 9.a

IRODALOM – AZ ÉLET SZEBBIK HIMNUSZA

Áldásért és „védő karért” könyörgött a szatmárcsekei magányában alkotó Kölcsey Ferenc, akinek legnagyobb hatású versét az Országgyűlés 1903-ban nyilvánította az egységes magyar nemzet himnuszává. Hatni ma is hat, talán még ott is, ahol nem is gondolnánk – van, hogy nevel és táplál, máskor írásra ösztönöz.

Már hosszú-hosszú percek óta azt fogalmazom, hogy mit is írhatnék himnusz gyanánt. Rímbe foglalt, feszes igazságokkal tarkított, fennkölt költeményt, melyet átérezhet mindenki és melyet mély csend követhet. Néma, emberi lelkek távolságán átívelő csend. Aztán, amikor a hosszú-hosszú percek csak meddő verscsomkokat hoztak magukkal, rádöbentem, hogy ami himnusz nekem, az nem fojtható ABA versszakokba. Mert, ami nekem himnusz azt már rég megírtuk. Észrevétlenül.

Himnusz a hajnal, ami nem hoz magával színeket. Himnusz, ahogy az idegenek egymásra pillantanak a mozgólépcsőn a kettes metróban, és egy viszontnemlátható mosollyal odébb állnak örökre. Vagy amikor, a semmit, az éteri semmit körülölelő épületek úgy magasodnak, mint az istenek, akik minden látnak. Mikor ugyanazt a halált majdan megélő emberek eszmét cserélnek, meg tapasztalatokat, arról a világról, amit alkotott Valaki, Valami és mégsem ismerjük annak miértjét. Amikor a díszletnek tetsző utca él, mert egy közösség megtölti lélegző percekkel. Himnusz, amikor anyukám farzsebéből véletlenül kihullik az ötezres és lehúzza azt a WC-n. Lehúzza és kegyetlenül sír, pedig az csak egy papírdarab, amit csupán az emberek magasztalnak oly nagyra, meg a munka, ami árán szerezte. Himnusz, ahogy a kóbor macskák nézik Pomázon a művelt cigány pizzériáját, egy sorban, és ahogy azt enni ad

nekik, szánakozó mosollyal csatakos arcán. Himnusz a péntek esti Király utca, telis tele emberekkel, akik akkor és ott hisznek abban, hogy sorsuk akad egy négy korsó sör utáni találkozásban. Himnusz az, ahogy emberek hazudnak, hogy emberek meghalnak, és itt hagyják azt a lerakatot, ahol mindenki arra vár, hogy betöltsen azaz űr, amit a születés előtti tökéletesség utolsó pillanata óta érzünk. Himnusz az, ahogy életet adnak a nők gyermekeiknek, noha az élet nem az ő erejükből fakad. S himnusz, hogy mindaz a sok ember, aki itt van, vagy valaha itt volt – alkotni, díszíteni, adni vagy éppen elvenni akart ebben a világban, ami ki tudja miért alkottatott.

Ki tudja miért alkottatott, de emberek szeretnek, emberi sorsok összefonódnak benne. Ember hisz embernek a szavai alapján. Ember utál embert, pedig szeretni is tudná. Ember szeret valakit, hogy egy másik embernek kezdve hinni ne szeresse többé. Emberek sírnak mert fáj. Emberek nevetnek, mert szép. Emberek hisznek abban, hogy ebben a világban bárminek is van tartósan, hosszútávú értelme. Hit, szeretet, gyűlölet, irónia, kéj, bűn, csók, nevetés, keserűség, remény, reménytelenség, irigység, düh, gyógyulás, türelem, szorgalom, halál és mosoly, zene, vér, könny, nyál és verejték. Mindez nekem himnusz. Az élet szebbik himnusz.

Somogyi Sára (11.a)

Sommer ist beendet,
Wir sind traurig,
Nichts hat sich verändert,
Alles ist langweilig.

Was kann man dann machen?
Über alles lachen?
Man braucht Ausdauer und Kraft,
Dann hofft man, daß es vielleicht gut klappt.

(S.A.)

Meine Freundin

Sie ist mit mir,
wenn ich froh bin.
Sie tröstet mich,
wenn ich traurig bin.
Sie ist halt meine beste Freundin.

(H.B.)

Meine Mutter ist wunderschön,
Ich sage ihr: Danke schön!
Danke schön für alles, was sie löst,
Danke schön, danke schön, danke schön.

(K.A.)

Warum muss ich immer lernen?
Das ist schwer.
Ich möchte lieber schlafen gehen.
Das ist besser.

(K.J.)

Im September gehen wir in die Schule,
Herr Lehrer! Lassen Sie mich in Ruhe!
Warum soll ich den Kittel anhaben?
Ja, ich hab' noch sehr viele Fragen.

(M.M.)

Alles vergeht

Das Blatt wird bunt,
Die Schule wird enden,
Das Kind wird erwachsen
Nach dem Alten kommt etwas Neues.

(D.T.Zs.)

REJTVÉNYEK

Kakukktojás

Válaszd ki, melyik szó nem illik a felsorolásba! Karikázd be a kakukktojást és küldd be megoldásaidat, magyarázatokkal együtt a lap e-mail címére (e-mail: szrgalfa@gmail.com)!

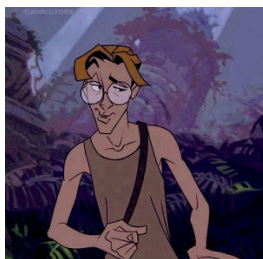
1.	hangya	sündisznó	borz	csimpánz	oroszlán		
2.	fűnyíró	televízió	hűtőgép	telefon	hajszárító		
3.	cápa	kacsacsőrű emlős	keszeg	bálna	delfin		
4.	ulti	lórum	makaó	römi	snapszer		
5.	Bukarest	Brüsszel	Bern	Amszterdam	Ankara	Canberra	Tunisz

– Hogy hívják a finn sífutót?	– Hogy hívják a finn síugró?
– Porhó Hessinnen.	– Tomika Szállalinnen.
– Hogy hívják a francia favágót?	
– D' La Fa.	

Ha úgy érzed, szívesen tovább bővítenéd a kört, küldd be legjobb megoldásaidat az Alfa szerkesztőségébe (e-mail: szrgalfa@gmail.com). A legjobbakat megjelentetjük és díjazzuk.

Film kvíz

Az animációs filmek főhősei feledhetetlenek, de vajon a nevükre emlékszel-e? Válaszd ki, hogy az alábbi Disney és Pixar karakterek a megadott négy film közül melyikben szerepeltek! Megoldásaidat küldd el az szrgalfa@gmail.com címre.

Marlin

- a. Verdák b. Tarzan c. Fel! d. Némó nyomában

James P. „Sully” Sullivan

- a. Mackótestvér b. Szörnyek Rt. c. Toy Story d. A szépség és a szörnyeteg

Wendy Darling

- a. WALL-E b. Bambi c. Pán Péter d. Toy Story

Esmeralda

- a. Robin Hood b. Mackótestvér c. A kis hableány d. A Notre Dame-i toronyőr

Maid Marian

- a. Verdák b. A dzsungel könyve c. Pinokkió d. Robin Hood

Lightning McQueen

- a. Aladdin b. Pinokkió c. Verdák d. Fel!

Princess Jasmin

- a. Aladdin b. Robin Hood c. Némó nyomában d. Macskarisztokraták

Milo James Thatch

- a. Atlantisz - Az elveszett birodalom b. Toy Story c. Bambi d. WALL-E

Eve

- a. Pán Péter b. Bambi c. WALL-E d. Csipkerózsika

Linguini

- a. A dzsungel könyve b. A kis hableány c. Verdák d. L'ecsó

Impresszum:

Főszerkesztő: Wiedemann Krisztina Rita, **Diákfőszerkesztő:** Dobó Sára Borbála 9.a, Szénási Dóra 9.a,

Olvasó-főszerkesztő: Kun Csabáné Kovalik Judit, **Felelős kiadó:** Földi János igazgató **Fotó:** Ferenczi Alpár

Aktuális számunk szerzői: Mózes Mónika, Bazsó Borka 13.ny, Szabó Eszter 11.a, Sípós Dorottya 12.ny, Somogyi Sára 11.a, Dobó Sára Borbála 9.a, Szénási Dóra 9.a, Herczeg Alíz 9.a, **Tördelés-technika:** Perger Kristóf 12.ny